

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 418. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731117100464/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

i en Stol, sløv og ærgerlig. Jeg var i et Sorgens Hus uden at kunne deltage i Sorg og Bekymring, jeg var selv ulykkelig, men græde kunde jeg ikke. Det var saa sent, at Minna ikke længer kunde ventes. Alt var mig ligegyldigt og kedsommeligt. Ja, jeg kedede mig virkelig og havde en Følelse af, at jeg maatte gøre det bestandig, at det vilde blive kedeligere og kedeligere, indtil Døden tilsidst tog En. Jeg havde gjerne byttet med Hertz, — hvis man overhovedet kunde have sagt, at der var Noget, som jeg gjerne vilde.

Endelig var jeg midt paa Natten sunken hen snarere i en Sløvheds Døs end i en Halvslummer, da den unge Hertz kom ind og sagde:

— Haa har kendt mig — Fader er ved sin Bevidsthed, — kom med ind.

Den Syge smilede svagt, da han så mig og sagde: „Kære Fenger!“ — „Minna,“ mumlede han kort efter.

— Hun kommer nok imorgen, sagde Fru Hertz.

— Saa vil hun spille for Dem, føjede jeg til, skønt det var mig, som om jeg ikke skulde kunne faa et Ord frem.

— Beethoven, hviskede den Gamle og lukkede Øjnene.